

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

השבתנו ע"י המעוברת. פ"י לדין נישואין לשה מונה זדוקת ומונה ולא דמיא לשזייה אלא לדין דלית לך הכן כפרה תינח מעוברת אבל מדברת אפילו לפי דבריך יש הפרש ולו יש עדים ולו אין עדים ואיכא מיגו אמר להם מדברת היינו שזייה וכמו ששזייה אין נאמנת לומר לא נבעלתי ה"ג מדברת כדמסיק לפי שאין אפוטרופוס לעריות ומיהו פ"י זה לא יתכן למאי דפרישית לעיל דל"י יהושע נאמנת לומר לא נבעלתי ופרי"י דזומק מדברת היינו שזייה דכמו ששזייה בזמנה נבעלה כן מדברת "בזמנה לכשר נבעלתי שאינה נאמנת דמיגו לפי שיראה לומר לא נבעלתי ולהכי אהני דאין אפוטרופוס לעריות דלא חשבינן ליה מיגו: **במסייע** ל"ה ר"י יהושע בן צ"וי. הקשה ר"ת אכתי מסייע ליה דהתם ששזייה כל פסולים והכא שזייה דדברא רוב ומירך דרוב ככל וליכא למימר במדברת דליכא אלא רוב איכא למימר סמוך מיעוטא לחוקה ואיתרע לה רובא דלפילו אית להו סמוך מיעוטא לחוקה לר"ג ור"י יהושע הוה שמתקן דמסקת דספק איסורא לחומר ולו דמי לתיעוק שנמנא צד העיסה צפרק עשרה יוחסין (קדושין דף פ. וס) דמטהרין מטעם סמוך מיעוטא לחוקה דאם אמרו ספק טומאה לטור יאמרו ספק איסור להחיר כדאמרין פרק כ"טו הדס (חולין דף פו:): **מכשיר** אפילו ברוב פסולים. והא דקאמרין צ"י עשרה יוחסין (קדושין ע"ג. וס) גבי אצא שאלו היה קורא לשמוקי דקוי ומפרש בגמרא שזדוקין אמו ואומרת לכשר נבעלתי ופריך כמאן כ"ג תנינא חדא זימנא היתה מעוברת כ"י פ"י והוה ליה למתני וכן אמר אצא שאלו וכן פ"י שם צקונטרס ומשני דאצא שאלו עדיפא מר"ג דאי מהתם הוה למינא ברוב כשרים אצלה כ"י אע"ג דאמר"י הכא דר"ג מכשיר אפילו ברוב פסולין אצא שאלו קאי אמתני וממתני לא משמע מידי דאיידי ברוב פסולים והא דפריך ההם לעיל למאי דהוה צעי למימר דאצא שאלו אמתא להכשיר צנתה הניחא למ"ד לדברי המכשיר צה פוסל צנתה אצלה למימר התם פריך שפיר דלפ"י לזעירי לשון המשנה דקתני מה טיבו של עובר זה משמע דאמתא להכשיר צנתה: **פשיטא** מי ידעינן אבובי בנו. הכא לא צעי לשנויי לא צריכא דאי תפס כדמשני צפרק עשרה יוחסין (שם דף ע"ה. וס) גבי ארוסה שעיצרה דהתם גבליס לדבר דמארוס נתעצרה ואיכא למתילי ציה טפי מצאניש דעלמא: **בעינין** זרעו מיוחס אחריו. והא דאמר בהחולין (יבמות דף לו.) ראשון ראוי להיות כ"ג גבי ספק בן תשע לראשון צפרק נושאין על הארוסה (שם דף ק:) פריך לה ומשני זרעו מיוחס אחריו דרבנן וקרא אסמכתא בעלמא הוה וכן גזור רבנן צנות בנישאין לא גזור: **ההוא** ארוס וארוסתו. והא דאמר בעשרה יוחסין (קדושין דף ע"ה.) איתמר הכא על ארוסתו צצית חמוי רב אמר הולד ממזר ושמואל אמר הולד שמוקי לשאל דקו את אמו דאי צצדקו קשיא דשמואל דהכא אמר שמואל דנאמנת דהלכה כרבן גמליאל דנאמנת והתם קאמר איפוך שמואל אמר הולד ממזר וכן משמע דצמסקנא משני התם לעולם לא תיפוך כ"י ומפרש מאי שמוקי שזדוקין את אמו ואומרת לכשר נבעלתי ואם תאמר אכתי לשמואל דהתם משמע דוקא צצא על ארוסתו צצית חמוי מהני צציקה והכא משמע אפילו כי לא מודה אמר שמואל דנאמנת כרבן גמליאל ויש לומר דהא דנקט צצא היינו משום דצנתא דרב נקטיה דלפילו הכי אמר הולד ממזר ר"י נמי התם הוה דבעל צצא מעלמא כדאמר צצא צצמות צצלהי צצמנה לכהן גדול מסתברא מילתא דרי צצדימא מעלמא והכא צצלה דיימא מעלמא מיירי ועוד דצכל הספרים גרס צצקדושין ארוסה שעיצרה וההיא דוקא קאמר שזדוקין אצלה צצא א"י צציקה ומיהו קשה לנשנא קמא צצמות צצוף פ' אלמנה דפליגי רב ושמואל צצא ומסיק התם צציי דאע"ג דלא דיימא מעלמא פליגי דלמא מדאפקרה נפשה לגבי ארוס מפקרה נפשה לגבי עלמא הא אמר הכא חדא דקא מודה ומשמע דכשר אפילו ל"י יהושע וצא כמודה דמי

לחורבה. סתמא לצעילה שהוה מקום לזנות: **חורבה דמסא.** סתם בעילתה מאחד מצני העיר ואיכא למימר צעיר שרובה ישראל כשרים קאמר: **דדברא.** ספק אחד מסוף העולם צא לכאן ורוב העולם עובדי כוכבים הם ופוסלים

או לחורבה ואמרו לה מה טיבו של איש זה כהן הוא וכן אחי אבא הוא רבן גמליאל ור"א אומרים נאמנת רבי יהושע אומר לא מפיה אנו חיין אלא הרי זו בחזקת בעולה לנתין ולממזר עד שתביא ראיה לדבריה בשלמא לזעירי היינו דקתני תרתי לכתר או לחורבה אלא לרב אסי דאמר נבעלה תרתי למה לי חדא קתני לכתר דחורבה והא לכתר או לחורבה קתני חדא לחורבה דמתא וחדא לחורבה דברא וצריכי דאי אשמעינן חורבה דמתא בהא קמכשר רבן גמליאל משום דרוב כשרים אצלה אבל לחורבה דברא דרוב פסולין אצלה אימא מודה ליה לרבי יהושע ואי אשמעינן בההיא בההיא קאמר רבי יהושע אבל בהא אימא מודה לר"ג צריכא מיתבי **ו** זו עדות שהאשה כשרה לה ורבי יהושע אומר אינה נאמנת אמר להם ר"י אי אחם מודים "בשבויה שנשבת ויש לה עדים שנשבת והיא אומרת טהורה אני שאינה נאמנת אמרו לו אבל ומה הפרש יש בין זו לזו לזו יש עדים ולו אין לה עדים אמר להם אף לזו יש עדים שהרי כריסה בין שיניה אמרו לו רוב עובדי כוכבים פרוצים בעריות הם אמר להן **ו** אין אפוטרופוס לעריות בד"א בעדות אשה בגופה אבל עדות אשה בבתה דברי הכל הולד שתוקי מאי קאמר להו ומאי קמהדרי ליה הכי קאמרי ליה השבתנו על המעוברת מה תשיבנו על המדברת אמר להם מדברת היינו שבויה אמרו לו שאני שבויה דרוב עובדי כוכבים פרוצים בעריות הם אמר להם הא נמי כיון דאיסתת רבין אפוטרופוס לעריות קתני מיהת תרתי מדברת ומעוברת תיובתא דרב אסי תיובתא ותיפוק ליה דהתם רוב פסולין אצלה והכא רוב כשרין אצלה מסייע ליה לרבי יהושע בן לוי דאמר רבי יהושע בן לוי לדברי המכשיר מכשיר אפילו ברוב פסולין לדברי הפוסל פוסל אפילו ברוב כשרים א"ר יוחנן **ו** לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה לדברי הפוסל בה פוסל בבתה ורבי אלעזר אומר לדברי המכשיר בה פוסל בבתה אמר רבה מ"ט דר"א בשלמא איהי אית לה חזקה דכשרות בתה לית לה חזקה דכשרות איתיביה ר"א לרבי יוחנן בד"א בעדות אשה בגופה אבל עדות אשה בבתה דברי הכל הולד שתוקי מאי לאו שתוקי ופוסל לא שתוקי וכשר ומי איכא שתוקי כשר אין כדשמואל דאמר שמואל **ו** עשרה כהנים עומדים ופירש אחד מהם ובעל הולד שתוקי מאי שתוקי אילימא שמשתיקין אותו מנכסי אביו פשיטא ומי ידעינן אבובי מנו יאלא שמשתיקין אותו מדין כהונה דכתיב ויהיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם מי שזרעו מיוחס אחריו יצא זה שאין זרעו מיוחס אחריו והוא ארוס וארוסתו דאתו לקמיה דרב יוסף היא אמרה מינייה והוא אמר

א [ומספתא סוף פרק א],
ב [חולין י"א: מ"ה ל:],
ג [קדושין ע"ג. ד: יבמות
ק: ט] כ"ס"א: אמת,
ד [אע"ג דמישט עובדי
כוכבים אין פרוצים מ"מ
חשיבין לה ודאי בעולה מן
הרוב הפרוים. ט"ו,

תורה אור השלם
1. ויהיה לו ויזרעו
אחריו ברית כהנת עולם
תחת אשר קבא לאלקיו
ויכפר על בני ישראל:
במדבר כ"ה

מוסף רש"י
עשרה כהנים כ"י הולד
שתוקי וכשר הוא דהא
פשיטא לן דכן כהן הכא על
הפניה הוא (יבמות ק).
שמשתיקין אותו מדין
כהונה. מלעבוד עבודה,
ואף על גב דלענין יוחסין
לשא אשה כשר הוא, פסול
לעבודה (שם). מי שזרעו
מיוחס אחריו. שניכר
זרעו שהוא שלו (שם).

תוספות ר"ד

היתור ואין ארוסם על
היתור ליבא דלא כר"י
פ"י דמשום יתור מחזיק
לה כבעלה פ"י מלקין
מכות מדרות לאשת איש
שנתייחדה עם א' אבל אין
אוסרין אותה על בעלה
בעדי יתור אלא איכא
דקינא לה מעיקרא בפני
שנים ואמר לה אל תסתרי
עם איש פלוני אם נסתרה
עמו היא טטה המזורה
בתורה והיא אסורה לו עד
שתובר במים המאריים
אבל בלא קינו מעיקרא
אינה נאסרת לו בתיורה
ליתור. ומיהו מעלה עשו
ביחסין פ"י דלא אסרן
ר"י אלא אם היתה פנויה
שלא נתשא לכהן דאמרין
דלמא נבעלה לפסול לה
אבל לבעלה לא אסרה
ואפי' אם היה בעלה כהן.
ארי' איש הלכה כ"ג
אריב"ל לדברי המכשיר
מכשיר אפילו ברוב
פסולים לדברי הפוסל
פוסל אפי' ברוב כשרים:
ההוא ארוס וארוסתו
דאתו לקמיה דרבי היא
אומרת מיני' והוא אומר

אין
אין
אין